

BIJ JULLIE WAS HET TENMINSTE WARM

Een onderzoek naar wat je niet weet over je familiegeschiedenis. Je hoopt op antwoorden, om boosheid, over wat anderen jouw familie hebben aangedaan, te rechtvaardigen. Een beeldende voorstelling, over hoe de familiegeschiedenis doorwerkt tot in de jongste generaties. Een actueel thema, zeker in het licht van de huidige (discussie rond) dekolonisatie. Dominique weet niets over haar opa, die tijdens de Tweede Wereldoorlog door de Japanners geïnterneerd was in Nederlands-Indië. Hij lachte altijd maar tevreden en zweeg.

Met (schaduw)poppen en interactieve 3D-projecties op basis van oude foto's en een geluidsdecor zoekt Dominique samen met audiovisueel kunstenaar Wouter de Smit naar wat ze niet weten. Ze brengen het verleden tot leven met stemmen van verschillende generaties. Klopt het beeld wat Dominique heeft van haar opa? Een installatie van vragen en herinneringen.

Dominique is woedend op premier Rutte, omdat hij weigert het achterstallig salaris van haar opa uit te betalen. Niet alleen van hem, maar van vele overheidsambtenaren, die tijdens de Tweede Wereldoorlog geïnterneerd waren door de Japanners. En ze is boos op de judoleraar van zoonlief, die tijdens de les de Japanners de Nederlanders laat vangen. Is het legitiem dat zij zich druk maakt? Wat vond opa ervan? De titel verwijst naar een opmerking die Indische Nederlanders na de oorlog vaak te horen kregen. Ze hadden niet de koude hongervinter van 1945 meegemaakt en moesten niet zeuren.

Dominique is een maker uit Almere en zoekt verbinding met andere inwoners door haar verhalen. Iedereen heeft zijn eigen unieke verhaal over een nieuwe plek zoeken, al dan niet vrijwillig, al dan niet door oorlog. Met het verhaal van Dominique over haar opa en zijn gezin, voor wie geen plek was in het nieuwe Indonesië, hopen we een universele laag aan te boren. Eén persoonlijk verhaal opent andere verhalen.

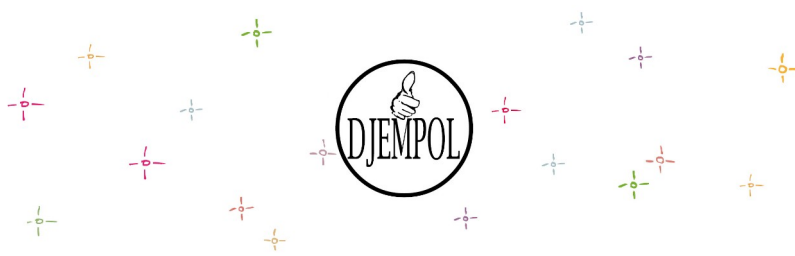
Theater Djempol

laat zich inspireren door vertelvormen, klanken en magische elementen uit de Indische cultuur, een mengeling van de Indonesische en Nederlandse. We willen de Indische cultuur impulsen geven door nieuwe verhalen en vormen te ontwikkelen. We leggen verbanden naar andere culturen, kortom onze Indische verhalen gebruiken we als artistiek uitgangspunt om te praten over universele dingen.

Dominique Roskott oprichter, artistiek leider en regisseur;

maakte verhalend muziektheater met Martijn Apituley voor theater en op school. In 2019 schreef en regisseerde ze HK\$12 in opdracht van de Tong Tong Fair met wayang objecten van haar hand. Dominique geeft lessen theater en beeldende vorming aan jong en oud.

Wouter de Smit, kunstenaar in beeld en geluid:

ontwerpt interactieve live te bedienen 3D projecties voor theatervoorstellingen en autonome interactieve installaties. Hij componeert filmmuziek en interactieve geluidssculpturen bij kunstenaarscollectief Arts and Bits en HK\$12.